

ในระยะเริ่มต้นก่อตั้งเมื่อต้นปี 2513 (4 เมษายน) ใช้ชื่อว่าชมรมศิษย์เก่าวิทยาลัยวิชาการศึกษาบางแสน ทั้งนี้เพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้ชื่อคล้ายกับของสมาคมศิษย์เก่าวิทยาลัยวิชาการศึกษา ซึ่งทาง วศ.ประสานมิตรได้จดทะเบียนเป็นสมาคมแล้ว โดยมี รศ.ดร.ประเทิน มหาจันทร์ ศิษย์เก่ารุ่น 1 ซึ่งเป็นประธานชมรม โดยมีหน้าที่ดำเนินการเพื่อจดทะเบียนจนเป็นสมาคมอย่างเป็นทางการในชื่อ สโมสรศิษย์เก่าวิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน โดยมี รศ.เชาวน์ มณีวงษ์ ศิษย์เก่ารุ่น 1 ได้รับเลือกเป็นนายกสโมสรคนแรก

ในปี 2519 ขณะที่อาจารย์สุรเจตน์ เนติลักษณะวิจารณ์ เป็นนายกสโมสร ได้ริเริ่มให้มีการก่อสร้างอาคารสมาคมหลังแรกโดยจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อระดมทุนในการก่อสร้าง พร้อมทั้งได้ขออนุญาตใช้พื้นที่บริเวณด้านหน้าทิศตะวันตก (ที่ตั้งสมาคมในปัจจุบัน) ต่อมาในปี 2533 วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน ได้รับการยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยบูรพา สโมสรศิษย์เก่าจึงดำเนินการจดทะเบียนใหม่เป็น “สมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยบูรพา” และในปีเดียวกันนี้เองคณะกรรมการสมาคมก็ได้จัดกิจกรรมหาทุนเพื่อสร้างอาคารเรือนพักรับรองเพื่อไว้บริการศิษย์เก่า ซึ่งมาเยี่ยมมหาวิทยาลัยหรือมาประกอบภารกิจในจังหวัดชลบุรีหรือจังหวัดใกล้เคียง

พี่น้องยังอยู่

ฉลาด อิงคเมธางกูร

เขียน

บำรุง ปรมาทิกุล

อรุณ ชราเขต

ข้อมูล

ยาก มันยากที่จะเขียนบรรยายออกมาว่า พี่น้อย เป็นคนอย่างไร ทำประโยชน์อะไรไว้ให้สังคม ส่วนรวมบ้าง สาเหตุไม่ใช่พี่น้อยไม่มีความดีหรือไม่เคยทำอะไรให้สังคม แต่มันยากจนไม่สามารถนำมาเขียนจนหมด ด้วยความสัมพันธ์ส่วนตัวของผมกับพี่น้อย เปรียบเสมือนกับพี่น้องที่คลานตามกันออกมา ดังนั้น กว่าที่ผมจะเขียนต้นฉบับนี้ออกมาได้ เสียน้ำตาเปียกผ้าเช็ดหน้า ไปหลายผืน เพราะความระลึกถึง ในชีวิตเคยเสียน้ำตาเพราะ ความระลึกถึง ก็มีคุณแม่บังเกิดเกล้ากับพี่น้อยนี้แหละ และอยากคิดว่า “**พี่น้องยังอยู่**” เพื่อความอบอุ่นใจ

ด้วยความผูกพันที่มีมานานถึง 31 ปี จึงขอยกบางช่วงของ การทำงานร่วมกัน มาสาธยายไว้เป็นที่ระลึกถึงพี่น้อย โดยเฉพาะ กิจกรรมที่ทำกันในสโมสรหรือสมาคมศิษย์เก่าวิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน หรือมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน หรือมหาวิทยาลัยบูรพา

1. ก่อนตั้งสโมสรฯ

จากสถาบันที่ผมเรียน ในปี 2506-2510 คือ วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน ทำให้ผมมีโอกาสรู้จักพี่น้อง เพราะสมัยนั้นทางสถาบันได้รับนิสิตและนักศึกษาเข้าเรียน ทั้งภาคธรรมดาและภาคสมทบ พวกที่เรียนตามปกติสอบเอนทรานซ์เข้าทางสถาบัน เรียก "นิสิต" ส่วนพวกที่เรียนภาคค่ำหรือภาคสมทบจะเรียก "นักศึกษา" เรียกให้โก้ว่า "พวกทไวไลท์" ผมจัดอยู่ในจำพวกแรก ส่วนพี่น้องอยู่ประเภทหลัง ด้วยความที่รักจะทำกิจกรรม ผมจึงทำกิจกรรมในองค์การนิสิตมาตลอด ตั้งแต่ปีชอโฟโม่อร์จนถึงซีเนียร์ ปีสุดท้ายได้รับเลือกให้เป็นนายกองค์การนิสิต จึงออกจะป้อปูล่านิดๆ นักศึกษาหลายท่านรู้จักชื่อผม และรักใคร่เอ็นดูผมเป็นน้องคนหนึ่ง ส่วนใหญ่จะรู้จักกันในร้านแคนทีนต่างๆ สำหรับแคนทีนที่ผมชอบนั่งคือ แคนทีนสีฟ้าใกล้หอชาย 3 สมัยนั้น ทุกเย็นวันจันทร์ พุธ ศุกร์ นิสิตชายมักจะมานั่งจ้องเฮฮากันแฉวนั้น เพราะนักศึกษาทั้งแก่และสาวจะมาเรียนกัน มีชายร่างท้วม ผมหยักโศก ขับรถพืดเก๋าๆ มักจะมานั่งตีมโอลีเย็ง และรับประทานอาหารอยู่ด้วยท่านหนึ่ง เราจ้องกันไปจ้องกันมา สงสัยจะถูกโฉลกกัน

การดำรงตำแหน่งคณะกรรมการบริหารสมาคมฯ ในสมัยต่างๆ ของ อาจารย์สุรเจตน์ เนติลักษณะวิจารณ์

สมัยที่	ช่วงเวลา	นายกสมาคมฯ	ตำแหน่งของ อ.สุรเจตน์
ชั่วคราว	4/4/2513-8/7/2513	ประเทิน มหาพันธ์ (ประธาน)	ประชาสัมพันธ์ ✕
1.	8/7/2513-8/7/2515	เชาวน์ มณีวงษ์	ประชาสัมพันธ์
2.	8/7/2515-8/7/2517	ศุภชัย ราชพิตร	สาราณียกร
3.	8/7/2517-8/7/2519	สุรเจตน์ เนติลักษณะวิจารณ์	นายกสมาคมฯ
4.	8/7/2519-8/7/2521	สุรเจตน์ เนติลักษณะวิจารณ์	นายกสมาคมฯ
5.	8/7/2521-8/7/2523	ฉลอง แนวพานิช	เลขาธิการ
6.	8/7/2523-8/7/2525	นิเวศน์ คำผอง	ที่ปรึกษา
7.	8/7/2525-8/7/2527	สุรเดช ปนาทกุล	ที่ปรึกษา
8.	8/7/2527-8/7/2529	สุรเจตน์ เนติลักษณะวิจารณ์	นายกสมาคมฯ
9.	8/7/2529-8/7/2531	บำรุง ประมาธิกุล	ที่ปรึกษา
10.	8/7/2531-8/7/2533	สุรเจตน์ เนติลักษณะวิจารณ์	นายกสมาคมฯ
11.	8/7/2533-8/7/2535	สุรเจตน์ เนติลักษณะวิจารณ์	นายกสมาคมฯ
12.	8/7/2535-8/7/2537	จรูญ ทิตาทรร	ที่ปรึกษา
13.	8/7/2537-8/7/2539	บำรุง ประมาธิกุล	ที่ปรึกษา
14.	8/7/2539-14/8/2541	สมานจิต ภิรมย์ริน	ที่ปรึกษา

ข้อสังเกต พี่น้องเป็นนายกสมาคมฯถึง 5 สมัย ความจริงตั้งใจเป็นการภายในว่า สมัยที่ 15 จะขอเป็นอีกสมัย เพื่อจะสานต่องานอาคารที่ค้างให้เรียบร้อย

ท่านยิ้มให้เรา เรายิ้มตอบ ทักทายกัน ท่านเสียงดังฟังชัด สิบทราบได้ว่า นามท่านชื่อ “สุรเจตน์” สอนอยู่โรงเรียนสตรีเนติศึกษา แถวราชวัตร จึงเรียกท่านว่า “อาจารย์สุรเจตน์” เรียกไปเรียกมา พวกนักศึกษาด้วยกันเรียก “พีน้อย” ตั้งแต่นั้นมา เราก็เรียก “พีน้อย” ตาม จำได้ว่า พีน้อยมักจะพูดเสมอว่า “มีอะไรให้พี่ช่วยก็บอกมา” ความประทับใจช่วงนี้ ประทับใจพีน้อย “มีน้ำใจ ถึงแม้จะเพ็งรุ้จัก เป็นคนยิ้มง่าย หัวเราะเปิดเผย อธิยาศัยดี เสียงดังฟังชัด เรียกว่า ถูกสเป็คทางใจ”

2. สโมสรเริ่มก่อตั้ง

ในช่วงปี 2510-2513 มหาวิทยาลัยต่างๆส่วนใหญ่จะอยู่เมืองหลวง มีจุฬาฯ ,
ธรรมศาสตร์, เกษตรศาสตร์, ศิลปากร และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่เพิ่งจะเริ่มเปิดเมื่อ
ปี 2507 ส่วนสถาบันระดับอุดมศึกษาที่ยังไม่ได้รับเรียกว่า “มหาวิทยาลัย” มีเพียง
“วิทยาลัยวิชาการศึกษา” ที่อยู่ที่กรุงเทพฯ 2 แห่ง มีประสานมิตร และปทุมวัน

ส่วนภูมิภาคมีที่บางแสน ด้านเอกชนก็เห็นมีเพียงวิทยาลัยกรุงเทพ (มหาวิทยาลัย
กรุงเทพ ปัจจุบัน) ดังนั้นชื่อของวิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน จึงไม่ค่อยเป็นที่รู้จัก
ของบุคคลทั่วไป ประกอบกับขณะนั้น มีสมาคมศิษย์เก่าของ วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร จึงทำให้ชาวบางแสนกลุ่มหนึ่งมีความคิดว่า น่าจะรวมพลศิษย์เก่ามาทำ
ประโยชน์ให้ส่วนรวมและสร้างชื่อเสียงให้กับสถาบัน ผมเป็นคนหนึ่งที่สนับสนุนรุ่นน้องๆ
รุ่น 11 และ 12 เป็นตัวตั้งในการรวมพลระยะแรกแถวบางแสน ต่อมาย้ายเข้ากรุงเทพฯ
เข้าร่วมกลุ่มกับรุ่นน้องที่สนิท มี อรุณ, ปรีชา, ฯลฯ ที่บ้านแถวซอยรางน้ำ กรุงเทพฯ
ปรึกษากันในเรื่องนี้และมีความเห็นว่า ควรตั้งศิษย์เก่านักศึกษาที่มีไฟในด้านกิจกรรม
ให้เข้าร่วมขบวนการด้วย ไอเดียจึงไปถึงที่ “พี่น้อง” เพราะในระยะนั้น รุ่น 11 ก็ไปทำ
หนังสือที่ระลึกับปริญญาอยู่ที่โรงพิมพ์พี่น้อง คราวนี้มีการประชุมเป็นทางการบ้าง

คุยกันรอบโต๊ะทำงาน “พี่น้อง” บ้าง ที่ร้านอาหารบ้าง ทำให้โครงการเป็นรูปเป็นร่างขึ้นมา ประกอบกับผู้ที่ไม่ควรลืมกล่าวยกย่องอีกท่าน คือ “อาจารย์สุภต เนติลักษณ์วิจารณ์” คุณพ่อพี่น้อง ซึ่งพวกเราเรียกติดปากตามพี่น้องว่า “ป้า” ท่านกรุณาพวกเรา ยินดีต้อนรับชาวบางแสนเสมอ ท่านมีโรงพิมพ์ของโรงเรียนไว้พิมพ์นิตยสารกรมอเตอร์ไซค์ ซึ่งตอนนั้นดังมาก คือ นิตยสารสปีดเวิลด์ ดังนั้นจึงเป็นประโยชน์ต่อพวกเรา ชาวบางแสนในระยะแรกที่มีการเปิดตัวประชาสัมพันธ์ ท่านให้บริการพิมพ์ฟรี ประกอบกับช่วงนั้น มีนักข่าวจากหนังสือพิมพ์รายวันมาที่โรงพิมพ์บ่อย จึงเป็นโอกาสการประชาสัมพันธ์ชมรมใหม่ที่กำลังก่อตั้งขึ้น ใช้ชื่อว่า “ชมรมศิษย์เก่าวิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน” มีพี่น้องเป็นประชาสัมพันธ์ ผมเป็นผู้ช่วย และขอให้พี่น้องหนึ่ง ก็คือ พี่ประเทิน มหาจันทร์ รับบทเป็นประธานชมรมชั่วคราว โดยจัดตั้งขึ้นในวันที่ 4 เมษายน 2513 ขณะที่เราคุยกันไปเรื่อยๆ เย็นๆ พี่น้อยจะไปรับลูกสาวรูปร่างอ้วนๆน่ารักแถว โรงเรียนสวนบัว แล้วกลับมาคุยต่อ สอนลูกสาวเรียกพวกเราว่า “อาทลาด” “อารุง” “บำรุง” “อาขุน”(อรุณ) ฯลฯ ทำให้พวกเรามีความสนิทสนมกับพี่น้องเหมือนญาติ แม้กระทั่ง “พีชนิด” (อาจารย์สุนทรี) เอง มักจะนำขนมเข้ามาให้พวกเรารับประทานบ่อยๆ ทำให้พวกเราเดินเข้าออกกันเป็นประจำที่โรงเรียนสตรีเนติศึกษา การประสานงานก่อตั้งดำเนินต่อไป จนกระทั่งจดทะเบียนออกมา โดยใช้ชื่อสมาคมว่า “สโมสรศิษย์เก่าวิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน” โดยมีพี่เชาวน์ มณีวงษ์ เป็นนายกคนแรก และพี่น้องน้อยเป็นประชาสัมพันธ์ ผมเป็นผู้ช่วยพี่น้องเหมือนเดิม ทำไมเราไม่ใช้ชื่อว่าสมาคม เพราะเกรงจะไปซ้ำกับของทางประสานมิตร นั่นคือเหตุผลที่เราใช้เป็น “สโมสร” มานาน จนตอนหลังเปลี่ยนชื่อเป็นมหาวิทยาลัยบูรพา เราจึงเปลี่ยนมาใช้ชื่อเป็น “สมาคมนิสิตเก่ามหาวิทยาลัยบูรพา” ความประทับใจช่วงสองนี้ ประทับใจพี่น้อง “พี่น้องใจกว้าง รับฟังเหตุผลที่ถูกต้อง ช่วยงานส่วนรวมด้วยความเต็มใจ ครอบครัวยินสนับสนุนในการทำงานเพื่อส่วนรวม สละเวลาอันมีค่าสำหรับครอบครัว มาทำงานส่วนรวม”

3.

สร้างสโมสรฯให้เป็นปีกแผ่น

เมื่อสโมสรฯมีผู้บริหารในสมัยที่สอง ที่มีพี่ ศุภชัย ราชพิตร เป็นนายก พี่น้อย ขอย้ายตัวเองมาทำหน้าที่สื่อข่าวสารสโมสรฯ ในตำแหน่งสาราณียกร เพราะเล็งเห็นว่า จะเป็นจุดหนึ่งในการรวมพลศิษย์เก่าได้ดี และปลุกจิตสำนึกของศิษย์ให้มาช่วยกันสร้าง

๖๖ มิว่าผมได้เคยร่วมงานอย่างใกล้ชิดกับอาจารย์สุรเจตน์ ในระยะหนึ่ง ได้พยายามทบทวน พยายามหาข้อมูล

หลักฐาน ก็ยังหาไม่ได้มากเท่าที่ต้องการ ต้องยอมรับว่ายังมีเงาะเงาะ กะจิตกะใจจะทำอะไรได้มากเท่าที่อยากทำ ก็เลยขอเล่าเท่าที่จะจำได้ มาก่อน ดังนี้

1. ผมเคยร่วมงานกับอาจารย์สุรเจตน์ ประมาณระหว่าง พ.ศ. 2513-2519 โดยเฉพาะในสมัยที่ผมเป็นนายกสโมสรศิษย์เก่าฯ (พ.ศ.2515-2517) อาจารย์สุรเจตน์ ได้ร่วมเป็นกรรมการอยู่ด้วย ในตำแหน่ง สาราณียกร
2. มีงานหนึ่งที่อาจารย์สุรเจตน์ ช่วยได้อย่างมาก คือการออก **ข่าวสารสโมสรศิษย์เก่าฯ** เพื่อให้สมาชิกและศิษย์เก่าทราบข่าวคราวของมหาวิทยาลัยเป็นประจำ เพราะอาจารย์สุรเจตน์มีเครื่องมือ (โรงพิมพ์) สนับสนุนเป็นอย่างดีอยู่แล้ว สามารถทำให้ออกข่าวสาร สโมสรศิษย์เก่าฯ ได้อย่างสม่ำเสมอต่อเนื่อง ได้เป็นอย่างดี
3. เมื่อได้มีการจัดทำแผ่นเสียงและเทปเพลงมหาวิทยาลัยขึ้น เป็นครั้งแรก อาจารย์สุรเจตน์เป็นกำลังสำคัญคนหนึ่งในการติดต่อ วงดนตรีสุนทราภรณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับครูเอื้อ สุนทรสนาน ให้ประพันธ์เพลงเพิ่มให้จากที่มีอยู่แล้วเพียง 2 เพลง เป็นความสำเร็จ อีกอย่างหนึ่งที่ไม่อาจลืมได้

สโมสรฯ ในช่วงนี้เองที่พัฒนาการตั้งชื่อข่าวสารสโมสรฯว่า น่าจะเป็นชื่อเรียกความสนใจ จึงมีการปรึกษากันระหว่างผู้ช่วยประชาสัมพันธ์ คือผม และสาราณียกร คือพี่น้อย ประกอบกับที่ปรึกษาใหญ่โดยธรรมชาติคือ ป้า นิ่งฟังอยู่ด้วย ผมเสนอแนะว่าน่าจะเป็น “ชงโค” สัญลักษณ์ของสถาบัน หรือ “มะพร้าว” ที่มีขึ้นอยู่ทั่วสถาบัน ป้าเห็นด้วยกับ คำว่า “มะพร้าว” เพราะคุณเป็นบางแสนดี ที่มีทะเล ชายหาด ต้นมะพร้าว ดังนั้น “ข่าวสาร มะพร้าว” จึงถือกำเนิดมาตั้งแต่บัดนั้น และออกต่อเนื่องกันเป็นประจำ ทุกสองเดือน ศิษย์เก่าจากหลายจังหวัดเริ่มเห็นความสำคัญของสโมสรฯ และคณะกรรมการมีความเห็นว่า น่าจะมีสถานที่ที่เป็นที่ตั้งของสมาคม จึงได้เริ่มความคิดในการ

สร้างอาคารทำการของสโมสรฯ ซึ่งเป็นรายการผูกพันหาเงินมาช่วยกันสร้าง โดยจัดแข่งมอเตอร์ไซค์ ใช้ชื่อการแข่งขันว่า “บางแสนกรีฑาปริศ” มีการขอถ้วยพระราชทานรางวัล โดยขอพระราชทานจาก “เจ้าฟ้าหญิงสิรินธร” (สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ) มาให้กับทีมชนะเลิศ ซึ่งทางสโมสรนำเงินขึ้นทูลเกล้าถวาย “มูลนิธิสายใจไทย” ส่วนหนึ่งอีกส่วนหนึ่งสมทบสร้างอาคารสมาคม พวกเขาช่วยกันเก็บหอมรอมริบมาเท่าไรก็ไม่พอ ถึงจะจัดงาน เทา-ทองคืนถิ่น มาช่วยแล้วก็ตาม เร็ยรายบริจาคกันแล้วหลายรอบ ไม่พोक่าก่อสร้างที่ตั้งไว้ห้าแสนบาท ในสมัยที่พี่น้องเป็นนายก มีความกล้าตัดสินใจสร้างก่อนผ่อนทีหลัง ตัวอาคารจึงสำเร็จ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นต้องขอขอบคุณชาวบางแสน

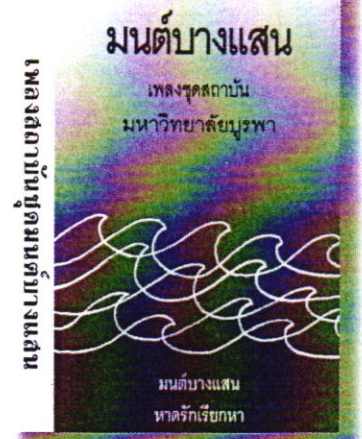
4. ในระยะเวลาต่อมา เมื่ออาจารย์สุรเจตน์ได้รับตำแหน่งนายกสโมสรศิษย์เก่าฯ เองหลายสมัยต่อเนื่องกันมา เราก็ยังได้ทำงานร่วมกันอยู่ แม้จะไม่ใกล้ชิดเหมือนก่อน แต่ผมยังพอนึกออกกว่าสโมสรศิษย์เก่าฯ ในสมัยอาจารย์สุรเจตน์ เป็นนายกฯ นั้น มีสิ่งแปลกใหม่เกิดขึ้นหลายสิ่งหลายอย่าง เพราะอาจารย์สุรเจตน์เป็นคน ACTIVE เป็นคนเสียสละ เป็นคนกล้าได้กล้าเสีย เป็นคนมองการณ์ไกล หรือที่สมัยนี้เรียกว่ามีวิสัยทัศน์ เป็นคนมีมนุษยสัมพันธ์ และเป็นคนที่มีความสัมพันธ์และเป็นคนที่มีความคิดริเริ่มในกิจกรรมสโมสรศิษย์เก่าฯ มากมาย อาทิเช่น การจัดงานเทาทองคืนถิ่น, การจัดฉายภาพยนตร์ส่วนพระองค์, การจัดแข่งขันมอเตอร์ไซค์ บางแสนกรีฑาปริศ, การจัดรายการทางสถานีโทรทัศน์, การจัดตอบรายการทางวิชาการ, การจัดพิมพ์หนังสือทางวิชาการ, การจัดงานเทา-ทองพลัดถิ่น ของศิษย์เก่า ที่อยู่ตามจังหวัดต่างๆ และกิจกรรมที่ต้องการ ความวิริยะอุตสาหะอย่างมาก คือการก่อสร้างอาคารต่างๆ ของ สโมสรศิษย์เก่าฯ ขึ้นเป็นครั้งแรกได้สำเร็จ ท่ามกลางอุปสรรคนานัปการ

5. ผมจำได้ดีว่าอาจารย์สุรเจตน์ เป็นศิษย์เก่าที่มาจากนักศึกษา ที่ได้เข้ามาร่วมทำงานกับศิษย์เก่าที่มาจากนิสิตอย่างใกล้ชิดสนิทสนม ไม่มีเขา ไม่มีเรา ทำให้ช่องว่างของนักศึกษาและนิสิตหายไป

ด้วยความเสียใจ และด้วยความระลึกถึงอาจารย์สุรเจตน์เป็นอย่างยิ่ง ผมเชื่อว่า อาจารย์สุรเจตน์ จะได้รับความสุขในสัมปรายภพอย่างแน่นอน

ศุภชัย ราชพิตร

อดีตนายกสโมสรศิษย์เก่าวิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน สมัยที่ 2

อีกหลายท่านที่เสียสละทุนทรัพย์ที่มีอยู่ในบางครั้งนั้น บางคนยอมเบียดโอดี้ให้ โดยไม่คิดดอกเบี้ยสโมสรฯ ถ้าจำไม่ผิด ตอนปี 2519 นั้น ยังขาดเงินค่าก่อสร้างอาคาร อยู่ราวสองแสนกว่าบาท ตัวพี่น้องเองควักห้าหมื่น อรุณควักสองหมื่น นอกนั้นก็ยังมีควักกันอีกคนละหมื่นสองหมื่นให้สโมสรฯ ยืม โดยมีหลักประกันเพียงคำพูดของนายก ว่าเมื่อสโมสรฯ จัดกิจกรรมมีรายได้แล้วจะทยอยคืนให้ทันที นายินดีที่มีผู้กล้าเสียสละ จึงคิดว่าควรบันทึกไว้ในที่นี้เพื่อเป็นเกียรติประวัติ คงไม่ว่ากัน รายนามผู้เสียสละมีรายนาม ดังนี้

อุไรวรรณ ต้นประภักดิ์	20,000.-
ดารณี ภูมวรรณ	20,000.-

สายฝนพรอละอองพรายประกายเพชร
แวววุ้งเกิดจรัสแสงแห่งรังสี
ความหนาวเหน็บเยือกกายเย็นฤดี
ตั้งสายแก้วกลมอ้อมชีวิตที่อาวรณ์

เรายืนอยู่ตรงนี้... ตรงที่เก่า
ซึ่งเหลือเงาความหลังครั้งเก่าก่อน
ทุกภาพเห็นเด่นชัดทุกชั้นตอน
เป็นภาพซ้อนปัจจุบันอันวุ่นวาย

เมื่อจากกันวันนั้นหันหลังให้
ก้าวออกไปสร้างสรรสิ่งมันหมาย
เพียงจุดเดียว ณ บางแสน เรากะกระจาย
จากลานทรายสู่ทุกแคว้นทั่วแดนไทย

จากบางแสนวันนั้นจนวันนี้
ลีลปีผันผ่านนานเพียงไหน
เรามีลูกมีหลานกันเท่าใด
ยังแจ่มใส หรือทุกข์ท้อทมราณ

คงกำลังคอยข่าวของเธออยู่
คอยน้ำใจจากผู้ร่วมถิ่นฐาน
หยาดน้ำใจแต่ละหยดจากดวงมาน
จะรวมเป็นสายธารแห่งศรัทธา

บงกชกาญจน์คลีกลีบกำจายกลิ่น
โรยประทีนอวลไกลไปทั่วหล้า
เนติกุล เริ่มงานด้านอักษรา
นับตั้งแต่ 9 ธันวาคม... ลิปสองปี

จากวันนั้นจนวันนี้ที่เติบโตใหญ่
หยาดน้ำใจมิตรเมตตาทุกที่
พระคุณดจน้ำฟ้าพาฤดี
สุขชีวิตพ้นปัญหาก้าวหน้าพลัน

ด้วยโล่เด่นเป็นสง่าค่าบางแสน
เกียรติยศมอบแทนเป็นมิ่งขวัญ
ศรีนครินทร์วิโรฒ บางแสน นั้น
ความตื่นตันที่ได้รับประทับใจ

8 กรกฎาคม 23 ที่ผ่านผัน
สุขสวัสดิ์เจริญพลันหน้าแจ่มใส
เป็น **"ศิษย์เก่าดีเด่น"** ซึ่งฤทัย
นั่นคือความภูมิใจน้ำจิตงาม

เราวมกันวันนั้นจนวันนี้
เพื่อศักดิ์ศรีมิให้ผู้ใดหยาม
ขอบคุณที่คิดถึงพี่ทุกย่างยาม
ที่จะรักซ์และรักนาม..น้อย เนานาน

อยากจะเขียนให้ครบที่คิดไว้
แต่น้อยใจนี้วันนั้นไม่ช่วยสาน
คิดถึง 9 ธันวาคม ตั้งวันวาน
เมื่อร่วมงาน 12 ปี ที่หมายจำ

ลิปสองปีเนติกุลการพิมพ์
ฟ้าทองอิมเอบด้วย ดูสวยขำ
ลิปสองปี 2527 เริ่มงานประจำ
2539 นี้ฉลองครบลิปสองปี

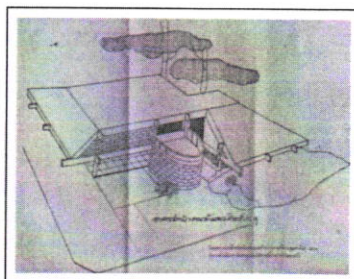
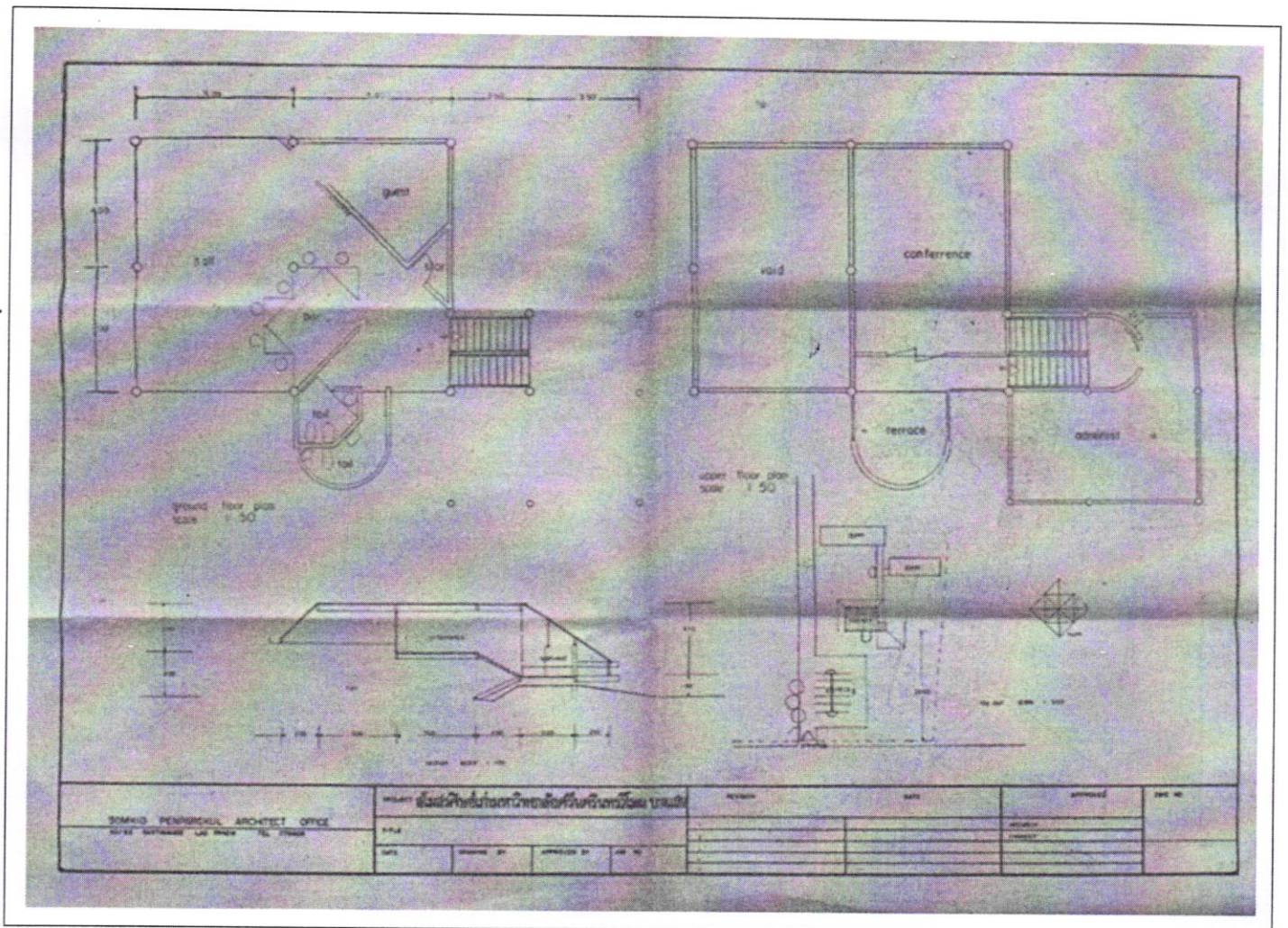
รีนรีนชื่นกลิ่นพกาแก้ว
ระรินแล้วรวยประทีนกลิ่นเสริมศรี
กลิ่นน้อยคงอยู่คู่ธาตรี
หอมอบบอวลฤดี เสกสุคันธ

อัญเชิญไตรรัตน์มาคุ้มเกล้า
เนติกุลนานเนาภิเกษมสันต์
จิตร์นรมย์สุนทรชีนชีวัน
เทาทองประภัสสรจรัสวันดร... คู่ฟ้าไทย

ด้วยรักและคิดถึง
สมประสงค์ สถาปิตานนท์ ปิ่นจินดา
ที่ปรึกษาอธิการบดี สถาบันราชภัฏ สวนดุสิต

อรุณ ชราเขต	20,000.-
ฉลอง แนวพานิช	10,000.-
สมหมาย แจ่มกระจ่าง	10,000.-
วรรณีย์ แยมประทุม	10,000.-
วิรัช คารวพิทยากุล	5,000.-
สุริย์ สุเมธินฤมิตร	5,000.-
ประวิทย์ พงษ์ศิริ	5,000.-
สมคิด ทองสิมา	5,000.-
เสวก สุระประเสริฐ	5,000.-
ฉลาด อิงคเมธางกูร	5,000.-
สุรเจตน์ เนติลักษณะวิจารณ์	50,000.-

รวมแล้วแสนเจ็ด กับบงที่สะสมอยู่สามแสนห้ายังไม่พอ เมื่อมีค่าใช้จ่ายในงบ การติดตั้งไฟฟ้าและวางท่อประปา รวมแล้วขาดอีกประมาณ 50,000 บาท คุณอรุณ จึงเสนอว่า พอดีจะเบิก โอ.ดี.จากแบงก์มาได้ ขอเพียงทางสโมสรรับภาระจ่ายดอกเบี้ย ตามความเป็นจริง คณะกรรมการตกลง ให้น้อยเป็นประกัน จึงพอจ่ายหนี้ค่าก่อสร้าง อาคารสโมสรฯ แล้วคณะกรรมการจึงมาช่วยกันจัดงานหารายได้ผ่อนชำระคืนให้พวกที่เป็นเจ้าหนี้ จนหนี้สินหมดในสมัยที่ 4 ที่พี่น้องเป็นนายกสโมสรฯ ส่วนนี้คิดว่าน่าจะเป็น ประวัติศาสตร์ของสมาคมฯ ตอนหนึ่ง

แถมเกล็ดก่อนการสร้างอาคารที่ควรนำเสนอบันทึกไว้อีกเรื่อง คือการขออนุญาตทางมหาวิทยาลัย เรื่องของการกำหนดบริเวณสถานที่ สำหรับสร้างอาคารสมาคมฯ และบริเวณที่พอจะใช้เวลาจัดงานเทศกาลดนตรีทางสโมสรฯ ได้มีหนังสือบันทึกถึงท่านรองอธิการฯ สมัยนั้นคือ อาจารย์ดร.เฉลิมวงศ์ วัจนสุนทร ท่านรองฯ นำเรื่องเข้าที่ประชุมคณะกรรมการมหาวิทยาลัย และได้มอบหมายให้ อาจารย์เต็ม จันทะชุม ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบงานด้านอาคารและสถานที่ในสมัยนั้น ไปตกลงกับทางสโมสรฯ และในที่สุดมีการไปชี้สถานที่จริงกำหนดบริเวณไว้ให้ตรงที่ดินด้านหน้าห้วมทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ซึ่งรักไปด้วยหญ้าและเป็นทีลุ่ม มีคณะกรรมการหลายท่านรวมทั้ง พี่น้อย พื่อนันต์ ภูมวรรณ ซึ่งเป็นพี่รุ่นแรกที่เป็นอาจารย์อยู่ในมหาวิทยาลัยไปร่วมเป็นสักขีพยาน เสียหายที่ภาพถ่ายที่อาจารย์เต็มชี้สถานที่หาฟิล์มที่ถ่ายไว้ไม่เจอ เราจึงมี

เพียงพยานหลักฐานจากผู้ไปร่วมเหตุการณ์ ซึ่งขณะนี้ล่วงลับไปสองท่านแล้วคือ ท่านอาจารย์เต็มและพี่น้อย

“ตรงนี้ดีไหม พอใจไหม?” อาจารย์เต็มถาม

“ดีครับ ตกกลางครับ” พี่น้อยตอบ นี่เป็นเพียงคำพูดแบบสุภาพบุรุษที่มีความเชื่อถือกัน

ความประทับใจช่วงสามนี้ ประทับใจตรง “พี่น้อยมีความคิดสร้างสรรค์ กล้าตัดสินใจ รับผิดชอบงานลุล่วง รักษาแสวน โดยเคยเขียนไว้ในหนังสือ เทา-ทอง คินถิ่น ครั้งที่ 6 ว่า ‘บางแสนเปรียบเสมือนบ้านที่สองของผม’ ความจริงไม่ต้องนำคำเขียนมาอ้าง ก็พอมองเห็นพฤติกรรมของพี่น้อยที่บ่งบอกอยู่แล้ว”

4.

เปลี่ยนโฉมลดฐานะ

เราเคยคุยกันเล่นๆว่า เป็นนายกฯแล้วน่าจะลดตำแหน่งมาเป็นตำแหน่งอื่น เพื่อช่วยสมาคมฯได้ก็ไม่เลว พี่น้อยขานรับทันทีว่า “ตลาด สมัยหน้าพี่จะทำเป็นตัวอย่าง” ดังนั้น ในช่วงที่ พี่ฉลอง แนวพานิช เป็นนายกสโมสรฯ พี่น้อยถอนจากนายกฯมาเป็น เลขานุการให้ ทำให้เราเห็นนิสัยที่แท้ของพี่น้อยอีกข้อคือ ไม่ถือตัว ทำงานเอาตำแหน่ง

นี่แหละ...คนที่ชื่อ

“สุรเจตน์ เนติลักษณวิจารณ์” บนเส้นทางการทำงานให้กับสโมสรศิษย์เก่าฯ

ประวิทย์ พงษ์ศิริ

ช่วงระยะเวลาก่อนจะมีการประชุมศิษย์เก่าเทาทอง เพื่อปรึกษาหารือกันเรื่องการก่อตั้งสโมสรศิษย์เก่าบางแสน ขณะนั้นผมเรียนอยู่ที่นิต้าและก็มี **ปรีชา ครองยุทธ** ศิษย์เก่ารุ่นน้องอีกคนหนึ่ง เรียนอยู่ที่นิต้าเหมือนกัน ปรีชาฯได้บอกกับผมว่า จะมีการประชุมศิษย์เก่าที่วิทยาลัย และชักชวนให้ผมไปร่วมประชุมด้วย **ผมกับประสิทธิ์ ม้าลำพอง** จึงกราฟนไปที่เอกมัย เดินทางด้วยรถขนส่งไปวิทยาลัยฯ ที่นั่นปรีชาได้แนะนำให้ผมรู้จักคนที่ชื่อ **“สุรเจตน์ เนติลักษณวิจารณ์”** ภายหลังทราบชื่อเล่นว่า **“น้อย”** เราเรียกกันว่า **“พี่น้อย”** ผู้ซึ่งมีแนวทางในการก่อตั้งสโมสรศิษย์เก่าฯคล้ายๆกัน

เป็นนายกฯแล้วก็เป็นอย่างอื่นได้ ไม่กลัวเสียฟอร์ม เสียหน้า นี่ละธาตุแท้ **“พี่น้อย”** ที่พวกเราชาวบางแสนเห็นและยกย่องเป็นบุคคลตัวอย่าง ในการทำงานเพื่อส่วนรวม หลายครั้งที่มีการเสนอชื่อให้เป็นศิษย์เก่าดีเด่น พี่น้อยไม่ยอมรับ อ้างเสมอว่าเป็นกรรมการอยู่ เดี่ยวคนอื่นจะว่าได้ว่าเสนอพวกกรรมการกันเอง ก็ตัดทอนกันอยู่หลายปี จนในปี 2534 คณะกรรมการไม่ยอมบอกว่าพี่น้อยเหมาะสมที่สุด เพราะทุกคนเห็นผลงาน และกรรมการก็ให้เหตุผลกันว่าเพื่อเป็นเกียรติและศักดิ์ศรีของศิษย์เก่าด้วย” นั่นแหละ แล้วพี่น้อยจึงปฏิเสธไม่ได้ แต่ผมเชื่อว่าทุกคนที่เป็น

ชาวบางแสน ต่างยกย่องพี่น้องอยู่ในหัวใจ แน่แน่นอนว่า พี่น้อย คือ ศิษย์เก่าที่ดีเด่น
ยอดเยี่ยมในรอบศตวรรษนี้

ความประทับใจช่วงนี้ ประทับใจตรง “พี่น้องถ่อมตน ทำงานไม่ได้หวังเอาหน้า
แต่หวังผลงานมากกว่า”

5.

सानสโมสรรฯ จนถึงบ้านพักรับรอง

การทำงานในสมาคมฯ สมัยที่ 6 ถึง 7 พี่น้อยขอพักช่วยอยู่วงนอก โดยเป็นที่ปรึกษาสมาคมฯ แต่จริงๆ แล้วแทบทุกงาน คณะกรรมการฯ ดึงพี่น้อยมาเล่นเกมด้วย อยู่เสมอ ไม่ว่าจะหนังสือ “สายสัมพันธ์” (ทะเบียนศิษย์เก่าเล่มแรก) จนถึงงานหารายได้ต่างๆ พี่น้อยรับช่วยอยู่เสมอดันเสมอปลาย จนในที่สุด พวกเราดึงพี่น้อยเข้ามารับ

มีการประชุมกันอีกหลายครั้ง พี่น้อยได้เอ่ยปากบอกว่า “*เดินทางด้วยรถยนต์ต้องเสียค่าใช้จ่าย ไปกับรถที่ดีกว่า*” จากนั้นเป็นต้นมา ผมกับประสิทธิ์ ม้าลำพอง ก็ได้อาศัยใบอนุญาตจากพี่น้อย ที่ให้เราร่วมเดินทางไปประชุม ณ วิทยาลัยฯ ด้วยทุกครั้งไป

การประชุมในที่สุด ก็ได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นชุดหนึ่งที่จะดำเนินการขอก่อตั้งสโมสรศิษย์เก่า วศ.บางแสน กล่าวได้อย่างเต็มปากว่า พี่น้อยเป็นแกนหลักในการดำเนินการติดต่อกับทางราชการ และประสานงานกับศิษย์เก่าที่เป็นอาจารย์ในวิทยาลัย จนกระทั่ง สโมสรศิษย์เก่า วศ.บางแสน เป็นรูปธรรม ได้รับการจดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมาย

จากการเลือกตั้งคณะกรรมการสโมสรศิษย์เก่าฯ ครั้งแรก พี่น้อยได้รับเลือกเป็นประชาสัมพันธ์ ส่วนผมได้รับเลือกเป็นสราณียกร เราทำงานร่วมกันกับศิษย์เก่าอีกหลายท่าน โดยใช้โรงเรียนสตรีเรตินติศึกษาเป็นศูนย์กลาง ซึ่งพี่น้อยเป็นเจ้าของและอาจารย์ใหญ่อยู่ในขณะนั้น พี่น้อยได้ดำริที่จะออกวารสาร “*ข่าวสารสโมสร*” เพื่อกระชับความสัมพันธ์ของศิษย์เก่าซึ่งอยู่ห่างไกลกัน ความจริงตอนนั้นสโมสรศิษย์เก่าฯ ไม่มีทุนรอนที่จะจัดทำวารสารได้ แต่ด้วยสปิริตของพี่น้อยพร้อมที่จะเสียค่าใช้จ่ายให้กับสโมสรฯ และเพื่อนพี่น้องศิษย์เก่าเทาทองทุกคน วารสารจึงถือกำเนิดมาตั้งแต่บัดนั้น จนกลายเป็นวารสาร “*มะพร้าว*” ในที่สุด

ด้วยความผูกพันกับสถาบันการศึกษาและศิษย์เก่าชาวเทาทอง พี่น้อยได้ร่วมกิจกรรมของสโมสรฯ โดยตลอดอย่างต่อเนื่อง พวกเราจึงได้เลือกพี่น้อยเป็นนายกสโมสรศิษย์เก่าฯ ถึงห้าสมัย และเป็นທີ່ปรึกษากิตติมศักดิ์ของคณะกรรมการสโมสรฯ ทุกยุคทุกสมัย แม้กระทั่งชมรมเทาทองพลัดถิ่นที่กรุงเทพฯ ไม่ว่าผู้ใดจะเป็นประธานชมรมฯ พี่น้อยก็เป็นแกนกลางให้กับพวกเราที่อยู่กรุงเทพฯ ทุกยุคทุกสมัยเช่นกัน

ด้วยความปรารถนาดีของพี่น้อย พี่น้อยได้ดำริสร้างอาคารสโมสรศิษย์เก่าฯ พร้อมทั้งพัก เพื่อเป็นศูนย์รวมใจให้เป็นสถานที่สามัคคี สโมสรสมัครสมานฉันท์ของศิษย์เก่าชาวเทาทอง และเพื่อเป็นที่พักพิงให้กับศิษย์เก่าที่จะกลับไปเยือนถิ่นบางแสน ด้วยความเป็นผู้นำที่มีประสิทธิภาพของพี่น้อยในการหาเงินทุนมาสร้างอาคาร ทั้งงานเทาทองคืนถิ่นและกิจกรรมพิเศษอื่นๆ อีกหลายด้านที่สามารถทำเงินเข้าสู่สโมสรฯ พี่น้อยยอมเหนื่อย ทุกกิจกรรมทำทั้งนั้น ในที่สุดอาคารสโมสรศิษย์เก่าฯ ก็สำเร็จตามเจตนารมณ์

ตำแหน่งนายกฯ ในสมัยที่ 8 และมีโครงการต่อเนื่องเรื่องการสร้างอาคารบ้านพักรับรองศิษย์เก่าฯ จึงมีการหาเงินกันอีก ไม่ว่าจะการแข่งขันเปตอง จัดดูลายมือ ฯลฯ และสร้างจนแล้วเสร็จในสมัยที่ 10 และใช้หนี้หมดในสมัยที่ 11 แต่การใช้ประโยชน์ของบ้านพักยังน้อยไป เคยคุยกันว่า น่าจะปรับปรุงแล้วนำมาทำให้เกิดประโยชน์และมีรายได้เสริมสมาคมฯ โครงการนี้คิดว่า พี่น้อยฝากพวกเราชาวบางแสนไปสานต่ออีกแล้วกัน

ความประทับใจ “*พี่น้อยทิ้งสมาคมฯ ไม่ได้ ไม่มีคนรับเป็นนายก พี่น้อยก็จะสละเวลาเป็นเอง*”

สมัยที่ 3,4 และ 8
 2517-2519,
 2519-2521,
 2527-2529

ทำงานเพื่องาน
 ทำความดีเพื่อความดี

สุรเจตน์ เนติลักษณะวิจารณ์

(สุรเจตน์ เนติลักษณะวิจารณ์)

นายกสโมสรศิษย์เก่าฯ สมัยที่ 3, 4 และ 8
 (2517-2519, 2519-2521 และ 2527-2529)
 5 มกราคม 2530

สุรเจตน์ เนติลักษณะวิจารณ์

นายกสโมสรศิษย์เก่าฯ สมัยที่ 3, 4, และ 8 (2517 - 2519, 2519 - 2521 และ 2527 - 2529)
 อายุ 51 ปี สมรสกับนางสุนทรี เนติลักษณะวิจารณ์ มีบุตรสาว 1 คน
 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี “การศึกษามัธยมศึกษา” สาขามัธยมศึกษา เมื่อปี 2510 และ
 สำเร็จ “การศึกษามหาบัณฑิต” สาขาวิชาการบริหารการศึกษาในปี 2527 จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 บางแสน

สำเร็จมัธยมปีที่ 6 จากโรงเรียนเซนต์คาเบรียล เมื่อปี 2495 เริ่มทำงานครั้งแรกเป็นครูที่โรงเรียน
 สตรีเนติศึกษา ราชวัตร และต่อมาได้เป็นอาจารย์ใหญ่ พร้อมทั้งเป็นผู้จัดการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา โรงเรียน
 สตรีเนติศึกษา แผนกการพิมพ์ ต่อมาได้ลาออกและได้เปิดกิจการโรงพิมพ์เป็นของตนเองคือ เนติกุลการพิมพ์

คุณสุรเจตน์ เนติลักษณะวิจารณ์ เป็นศิษย์เก่าฯ คนหนึ่งที่ได้ร่วมก่อตั้งสโมสรศิษย์เก่าฯ ตั้งแต่แรก
 อุทิศเวลาการทำงานให้กับสโมสรฯ ตลอดมา ได้รับเลือกให้เป็นประชาสัมพันธ์ของสโมสรฯ ในสมัย 1
 และเป็นสภานายกรในสมัยที่ 2 ต่อมาได้รับเลือกให้เป็นนายกสโมสรศิษย์เก่าฯ ต่อกันถึง 2 สมัย คือ สมัยที่
 3 และที่ 4 (2517 - 2519 และ 2519 - 2521) ในสมัยที่ 5 ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นเลขานุการของคณะ
 กรรมการบริหารสโมสรศิษย์เก่าฯ และได้รับเลือกตั้งให้เป็นนายกสโมสรศิษย์เก่าฯ สมัยที่ 8 อีกครั้งหนึ่ง
 เป็นหัวแรงสำคัญในการประสานงานและผลักดันในการก่อสร้างอาคารสโมสรศิษย์เก่าฯ ได้จนสำเร็จ

ปัจจุบันประกอบธุรกิจส่วนตัวเป็นผู้จัดการโรงพิมพ์ เนติกุลการพิมพ์